

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 677/2023
05.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Данила Пешића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 828/22 од 10.04.2023. године и Кж2 306/2023 од 04.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Данила Пешића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 828/22 од 10.04.2023. године и Кж2 306/2023 од 04.05.2023. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 306/2023 од 04.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 828/22 од 10.04.2023. године, којим је одлучивано о трошковима кривичног поступка насталим пред Апелационим судом у Нишу, као судом правног лека, у износу од 50.464,00 динара.

Против правноснажних решења о трошковима поступка, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Данило Пешић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. и 267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијана решења преиначи тако што ће у целости усвојити захтев за накнаду трошкова кривичног поступка пред судом правног лека поднет дана 27.03.2023. године, увећан за састав жалбе против првостепене одлуке у износу од 11.250,00 динара и састав захтева за заштиту законитости у износу од 45.000,00 динара, а све у складу са АТ.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи да је Апелациони суд у Нишу произвољно тумачио одредбе Законика о накнади трошкова кривичног поступка пред судом правног лека, обзиром да је образложење решења у потпуности у супротности са одредбама члана 261. – 267. ЗКП и члана 435. ЗКП (којима су прописани обавезни елементи за жалбу). Даље се наводи да је чланом 262. став 2. прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, да ће посебно решењем бити донето када се ти подаци прибаве, те да је бранилац окривљене АА образложеним захтевом од 27.03.2023. године у коначном и определио нужне издатке и награду браниоца, који чине трошкови кривичног поступка окривљене пред судом правног лека у предметима Кж1 298/21 и Кж1 828/22.

Изложене наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека – одлучује тај суд, сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио, суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у поднетом правном леку, или до окончања поступка по правном леку (седнице већа) у конкретном случају.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП, прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова – посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединач када се ти подаци прибаве.

Како је у време подношења жалбе, бранилац окривљене АА знао, односно била му је позната висина трошкова за све радње које је предузео током поступка пред судом правног лека у предметима Кж1 298/21 и Кж1 828/22 (прецизирана у поднеску браниоца од 27.03.2023. године и то на име награде за одбрану окривљене на једној одржаној седници већа пред Апелационим судом у Нишу 07.06.2021. године у предмету Кж1 298/21, награда за превоз сопственим возилом у висини од 30% цене најквалитетнијег бензина за долазак на све седнице већа у укупном износу од 9.396,00 динара, накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије за приступ на две седнице већа у укупном износу од 6.000,00 динара, награда за састав захтева за накнаду трошкова, а све у укупном износу од 50.646,00 динара), а захтев за накнаду истих бранилац није истакао у жалби, нити на јавним седницама на којима је присуствовао, то

по оцени овога суда, у конкретном случају, нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истим одлучи посебним решењем, а како је то бранилац окривљене АА, тражио у захтеву за исплату трошкова од 27.03.2023. године.

Имајућу у виду наведено, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, оценио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић